

gøre det. Et nævn af den slags, som Enhedslisten foreslår, vil kunne råde bod på denne uvished

I 2006 udstedte justitsministeren en vejledning om offentligt ansattes ytringsfrihed. SF mener ikke, at en vejledning er nok. Vi har hele tiden i lighed med FTF og LO ønsket os at sikre de offentligt ansattes ytringsfrihed i loven og det med en omvendt bevisbyrde som i barselsager. Herefter ville det nemlig være arbejdsgiveren, der skulle bevise, at medarbejderen ikke var blevet fyret som følge af, at vedkommende havde ytret sig. Vi har også noteret os, at det fremgår af Enhedslistens forslag, som i lyset af de førnævnte sager er mere relevant end nogen sinde.

Kl. 21:37

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Tak til ordføreren. Hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører.

Kl. 21:37

(Ordfører)

**Simon Emil Ammitzbøll (RV):**

Det er et spændende forslag, som Enhedslisten her har fremsat. Det har sådan set to hovedelementer, hvoraf det ene er, at der oprettes et nævn til sikring af offentligt ansattes ytringsfrihed, hvortil offentligt ansatte kan henvende sig anonymt og få rådgivning med hensyn til efterfølgende navngiven benyttelse af ytringsfriheden i forbindelse med forhold på arbejdspladsen. Nævnet skal også videreudvikle metoder til at skabe og forbedre den åbne dialog i den offentlige sektor. Denne del af forslaget er en gennemførelse af B 62, som vi behandlede i samlingen 2005/2006.

Derudover er der også et ønske om at indføre omvendt bevisbyrde i sager om afskedigelse af offentligt ansatte. For at tage det sidste først: Det er vi imod, og hvis ellers forslaget kommer til afstemning, vil vi stille ændringsforslag til, at man kan fjerne den del. Det er et princip, vi generelt ikke er store tilhængere af; vi har accepteret det, når det gælder sager om afskedigelse i forbindelse med graviditet, adoption og barsel, men vi har ikke ønske om at udstrække princippet yderligere.

Men med hensyn til den anden del synes vi faktisk – for også at være lidt positiv her sidst på aftenen – at Enhedslistens forslag om oprettelse af et nævn til sikring af offentligt ansattes ytringsfrihed er utrolig godt. Vi har diskuteret utrolig meget ytringsfrihed i Danmark i løbet af de senere år. Det er altid godt at få diskuteret ytringsfrihed, for jeg synes, at det er vigtigt, at forskellige stemmer kommer til orde, og jeg sy-

nes især, at det er vigtigt, at de, som vil påpege problemer vedrørende magthaverne i den offentlige sektor, kommer til orde. Det er for mig at se kernen i, hvad ytringsfrihed er. Her er vi inde i det centrale, her er vi inde i begrundelsen for at indføre ytringsfrihed.

Ytringsfrihed betyder selvfølgelig, at man kan sige stort set alt uden at blive straffet for det. Der er nogle begrænsninger i lovgivningen – injurielovgivningen, racismeparagraffen og så endelig også den blasfemiparagraf, der ikke blevet brugt i 70 år, og som derfor næppe har den store betydning – men vi må huske på, hvilket jeg synes man nogle gange glemmer i den offentlige debat, at da man fandt på ytringsfrihed, var det jo ikke, fordi man tænkte: Hvordan kan vi sikre, at vi kan svine hinanden mest muligt til? Det var ikke derfor, man fandt på ytringsfriheden. Jeg siger ikke, at man ikke kan bruge den til det, men det var ikke derfor, man fandt på den. Det var for at sikre, at den magthavende elite ikke kunne træffe beslutninger, som borgerne ikke kunne få indsigt i, for at gå imod korruption, for at gå imod nepotisme, for at gå imod fejlforvaltning. Det var derfor, man indførte ytringsfriheden. Den er så god af en lang række årsager også, men det er det her, der er det centrale. Og jeg synes, at det er helt centralt, at offentligt ansatte har mulighed for at komme ud med den viden, de har, og som kan være af helt grundlæggende betydning for alle os andre og for det samfund, som vi har.

Så har man lavet en pjece, en vejledning, og den skulle så sikre, at forholdene omkring offentligt ansattes ytringsfrihed skulle være i orden. Det minder mig næsten om, da jeg for år tilbage var medlem af styrelsen i Dansk Ungdoms Fællesråd. Alle vores projekter mundede også ud i en pjece, og det endte med at blive en intern joke i foreningen: Er der et liv efter pjecen? Sådan har jeg det næsten også med den pjece til de offentligt ansatte. Jeg mener, at fru Line Barfod allerede tidligere har påpeget, at i hvert fald nogle af regeringens ministre har haft svært ved at læse den pjece, hvis ellers den er blevet udsendt til alle ministerier.

Jeg tror, at det står klart for enhver, at Det Radikale Venstre støtter ideen om et nævn til sikring af offentligt ansattes ytringsfrihed. Vi stiller som sagt et ændringsforslag for at få delen med omvendt bevisbyrde ud, men vi er meget glade for, at Enhedslisten har fremsat det her forslag, og hvis der i løbet af udvalgsbehandlingen kan komme andre ideer frem til, hvordan vi kan sik-